

Spisy De medico (n~::p1 irp:pou, O lékaři) a De decenti habitu (n~::p1 d.<JX11!!OO'ÚV11s, O dobrém chování) patří do skupiny čtyř spisů, které bývají označovány jako "deontologické", neboť jsou v nich formulovány požadavky, jež byly kladeny na chování a vystupování lékaře v antice. Kromě našich dvou spisů se k této skupině řadí Praeceptiones, spis datovaný do doby helénistické (3. stol. př. n. 1.) či římské (1.-2. stol. n. 1.), a Lex, nejkratší spis hippokratovského Corpus, datovaný do 4. stol. př. n. 1. Někteří badatelé chápou tuto skupinu širěji a řadí mezi deontologické spisy také Iusiurandum (5. či 4. stol. př. n. 1.).¹ Lex je jediným deontologickým spisem, který Erótiános, hippokratovský komentátor žijící v době Neronově, začlenil do svého katalogu hippokratovských děl. Zařadil jej za Iusiurandum, neboť právě jako doplněk tohoto textu byl Lex v antice vnímán. Spisy De medico a De decenti habitu tedy Erótiános neznal či je nepovažoval za součást Corpus, nebo ještě nebyly v jeho době napsány.²

O žádném z obou spisů, jež jsou předmětem této práce, se nezmiňuje ani Galénos. Je sice autorem krátkého textu s názvem Quod optimus medicus sit quoque philosophus, jež bychom vzhledem k jeho zaměření mohli vztahovat k našemu spisu De decenti habitu, v názoru na to, zda Galénos deontologické spisy vůbec znal, se však badatelé zásadně liší. Jouanna³ upozorní, že Galénovo dílo je strukturovanější a propracovanější a způsobem myšlení se blíží spíše starším spisům Corpus. Soudí, že Galénovy názory nejsou ovlivněny četbou pozdních deontologických spisů, jež nemusel znát či je mohl považovat za neautentické.⁴ Naproti tomu např. Oser-Groteová se domnívá, že je Galénos jistě znal.⁵

Spíše
ojedinělá je domněnka, že Galénos se nechal ke svému spisu inspirovat slovy Π'Ι'τΡΟς yap qnA.ócρο<pos icr08Eos,⁶ kterou vyslovil Rlitten.⁷

...